

<http://www.luju.ro/precedent-de-suveranitate-lectie-de-forta-deciziile-curtii-de-justitie-a-uniunii-europene-nu-sunt-obligatorii-cand-instanta-isi-depasese-competentele-curtea-constitutionala-a-germaniei-a-stabilit-ca-programul-de-relaxare-cantitativa-lansat-de-banca-centr>

PRECEDENT DE SUVERANITATE – Lectie de forta: deciziile Curtii de Justitie a Uniunii Europene nu sunt obligatorii cand instanta isi depasese competentele. Curtea Constitutionala a Germaniei a stabilit ca programul de relaxare cantitativa lansat de Banca Centrala Europeana in 2015 este doar partial constitutional in Germania. Curtea i-a dat BCE ultimatum de 3 luni pentru rezolvarea problemei (Document)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 07.05.2020 16:04

Desi ne-am obisnuit sa luam ca litera de lege tot ceea ce vine dinspre aparatul birocratic al Uniunii Europene, iata ca nu toata lumea se lasa intimidata de dictatele UE. De exemplu, nu mai devreme de marti, 5 mai 2020, **Curtea Constitutionala a Germaniei (CCG) – foto 2** – i-a dat o istorica lectie de demnitate Uniunii Europene, declarand inadmisibila in Germania o decizie pronuntata de **Curtea de Justitie a UE (foto 3)**.

Ne referim la o decizie din 11 decembrie 2018, prin care CJUE si-a depasit mandatul si nu a acordat importanta cuvenita principiului proportionalitatii din tratatele europene, arata CCG in decizia din 5 mai 2020, adoptata cu 7 voturi „pentru” si unul „impotriva”. Este vorba despre principiul care vizeaza impartirea competentelor intre Uniune Europeana si statele-membre.

Esenta problemei consta in faptul ca, potrivit CCG, programul de relaxare cantitativa demarat de catre Banca Centrala Europeana (BCE) in zona euro in 2015, pe vremea **presedintelui Mario Draghi – foto 4** – (constand in injectia de euro in piata, prin cumpararea de obligatiuni de la diverse state membre) este doar partial constitutional in Germania si nu are sustinere in tratatele europene. Mentionam ca BCE este condusa de la 1 noiembrie 2019 de catre **Christine Lagarde (foto 1)**.

Mai exact, CCG a stabilit ca o serie de decizii ale BCE **„trebuie considerate drept acte ultra vires (n.r. in afara prerogativelor Bancii Centrale Europene), in ciuda hotararii contrare a Curtii de Justitie a Uniunii Europene”**.

Subiectul a fost semnalat in premiera in presa romaneasca de catre jurnalista Sorina Matei, pe site-ul Presacurata.ro.

Analistul economic Calin Rechea explica in [ziarul Bursa](#) ca procesul de la Curtea Constitutionala a Germaniei a fost deschis de catre mai multi oameni de afaceri si membri ai mediului academic, care au sustinut ca programele BCE nu se limiteaza la politica monetara, ci reprezinta o implicare neadekvata in politicile economice.

In opinia CCG, autoritatile de la Berlin au incalcat drepturile constitutionale ale reclamantilor, prin faptul ca nu au contestat lansarea **programului de achizitie a obligatiunilor guvernamentale prin tiparire (PSPP)** si nici nu au verificat daca deciziile BCE satisfac principiul proportionalitatii, conform articolelor 5(1) si 5(4) din Tratatul UE.

In articolul 5(1) se arata ca **„delimitarea competentelor Uniunii este guvernata de principiul atribuirii. Exercitarea acestor competente este reglementata de principiile subsidiaritatii si proportionalitatii”**, iar art. in 5(4) ca **„in temeiul principiului proportionalitatii, actiunea Uniunii, in continut si forma, nu depaseste ceea ce este necesar pentru**

realizarea obiectivelor tratatelor”.

Potrivit Curtii Constitutionale a Germaniei, „cand obiectivul politicii monetare este urmarit neconditionat si efectele asupra politicii economice sunt ignorate, atunci se poate spune ca este desconsiderat in mod vadit principiul proportionalitatii inclus in Articolul 5(1) si Articolul 5(4) din Tratatul Uniunii Europene”.

In aceste conditii, Curtea Constitutionala sustine ca a fost depasit mandatul legal al CJUE, determinat in conformitate cu art. 19(1) din Tratatul Uniunii Europene, unde se arata ca „aceasta asigura respectarea dreptului in interpretarea si aplicarea tratatelor”.

Judecatorii constitutionali mai considera ca „interpretarea CJUE in cazul deciziilor BCE nu este comprehensibila si trebuie, in consecinta, sa fie considerata arbitrara din perspectiva obiectiva”. Totodata, ei argumenteaza ca decizia CJUE nu poate avea caracter obligatoriu asupra Curtii Constitutionale a Germaniei.

BCE nu are mandat pentru decizii de politica sociala sau economica, efectele programului de achizitie a obligatiunilor guvernamentale asupra datoriei publice, economiilor populatiei, pensii, preturile proprietatilor imobiliare sau mentinerea artificiala in viata a unor companii trebuie luate in considerare la evaluarea principiului proportionalitatii, subliniaza CCG.

Curtea Constitutionala i-a dat un ultimatum Bancii Centrale Europene, impunandu-i ca in trei luni sa ofere argumente in favoarea legalitatii programului PSPP. In caz contrar, banca centrala de la Berlin (Bundesbank) trebuie sa inceteze cumpararea obligatiunilor guvernamentale din cadrul programului de relaxare cantitativa lansat de BCE.

Lumea Justitiei va prezinta traducerea comunicatului prin care Curtea Constitutionala a Germaniei si-a anuntat decizia:

„In hotararea sa pronuntata astazi, Al Doilea Senat al Curtii Constitutionale Federale a admis mai multe plangeri constitutionale indreptate impotriva Programului de achizitie a sectorului public (PSPP) al Bancii Centrale Europene (BCE). Curtea a constatat ca guvernul federal si Bundestagul german au incalcat drepturile reclamantilor in temeiul art. 38 (1), prima teza, coroborat cu art. 20 (1) si (2), si art. 79 (3) din Legea fundamentala (Grundgesetz – GG), nereusind sa ia masuri care sa conteste faptul ca **BCE**, in deciziile sale privind adoptarea si punerea in aplicare a PSPP, **nu a evaluat si nici nu a demonstrat ca masurile prevazute in aceste decizii indeplinesc principiul proportionalitatii**. In Hotararea sa din 11 decembrie 2018, Curtea de Justitie a Uniunii Europene (CJUE) a adoptat o pozitie diferita, ca raspuns la cererea de pronuntare a unei hotarari preliminare a Curtii Constitutionale Federale. Totusi, acest lucru nu merita o concluzie diferita in prezenta procedura. Revizuirea intreprinsa de CJUE in ceea ce priveste daca deciziile BCE cu privire la PSPP satisfac principiul proportionalitatii nu este inteligibila. In aceasta privinta, judecata a fost astfel data ultra vires. In ceea ce priveste contestatia formulata de reclamanti, conform careia PSPP eludeaza efectiv art. 123 TFUE, Curtea Constitutionala Federala nu a constatat o incalcare a interdictiei finantarii monetare a bugetelor statelor membre. Decizia publicata astazi nu priveste nicio masura de asistenta financiara luata de Uniunea Europeana sau BCE in contextul actualei crize de coronavirus.

Datele cazului:

PSPP face parte din Programul de cumparare a activelor extinse (EAPP), un program-cadru al Eurosistemului pentru achizitionarea de active pe pietele financiare. Asa cum se arata in rationamentul comunicat de BCE, EAPP este menit sa creeze oferta de bani si este destinat sa sprijine cheltuielile de consum si de investitii in zona euro si, in final, sa contribuie la atingerea unei tinte de inflatie cu niveluri sub, dar apropiate de 2%. BCE a lansat PSPP prin decizia din 4 martie 2015, care a fost modificata ulterior prin cinci decizii ulterioare. In cadrul PSPP, bancile centrale ale Eurosistemului – sub rezerva cadrului prevazut in detaliu in deciziile BCE – achizitioneaza titluri de stat sau alte titluri de creanta comercializabile emise de guvernele centrale din statele membre din zona euro, de catre 'agentii recunoscute' si organizatii internationale sau de catre banci de dezvoltare multilaterala situate in zona euro. PSPP reprezinta cea mai mare pondere din volumul total al EAPP. Incepand cu 8 noiembrie 2019, valoarea totala a valorilor mobiliare achizitionate in cadrul EAPP de catre Eurosistem s-a ridicat la 2.557.800 milioane de euro, inclusiv achizitii in cadrul PSPP in valoare de 2.088.100 milioane de euro.

Prin plangerile lor constitutionale, reclamantii sustin ca PSPP incalca interdictia finantarii monetare (art. 123 TFUE) si principiul atribuirii (art. 5 (1) TUE in corelatie cu art. 119, art. 127 si urm. TFUE). In Ordinul sau din 18 iulie 2017, cel Al Doilea Senat (n.r. al Curtii Constitutionale) a adresat CJUE mai multe intrebari preliminare. In special,

acestea se refereau la interzicerea finantarii monetare a bugetelor statelor membre, la mandatul de politica monetara al BCE si la o potentiala incalcare a competentelor si a suveranitatii statelor membre in materie bugetara. In Hotararea sa din 11 decembrie 2018, CJUE a retinut ca PSPP nu a depasit mandatul BCE si nici nu a incalcat interzicerea finantarii monetare. In urma acestui fapt, Curtea Constitutionala Federala a organizat o audiere orala la Karlsruhe in zilele de 30 si 31 iulie 2019 (...).

Consideratiile-cheie ale Senatului (n.r. Senatul Curtii Constitutionale):

I. In lumina art. 119 si art. 127 si urm. Din TFUE, precum si a art. 17 si urm. din Statutul SEBC, Decizia Consiliului guvernatorilor BCE din 4 martie 2015 (UE) 2015/774 si deciziile ulterioare (UE) 2015/2101, (UE) 2015/2464, (UE) 2016/702 si (UE) 2017/100 trebuie sa fie considerate drept acte ultra vires, in ciuda aprecierii contrare a CJUE.

1. In timp ce Curtea Constitutionala Federala trebuie sa analizeze exceptiile ultra vires fundamentate cu privire la actele institutiilor, organismelor, birourilor si agentilor Uniunii Europene, tratatele confera CJUE mandatul de a interpreta si aplica tratatele si de a asigura uniformitatea si coerenta dreptului (...). Potrivit jurisprudentei consacrate a Curtii Constitutionale Federale, este imperativ ca mandatele judiciare respective sa fie exercitate intr-o maniera coordonata (...). **Daca orice stat membru ar putea invoca cu usurinta propria autoritate de a decide, prin propriile instante, cu privire la validitatea actelor UE, acest lucru ar putea submina prioritatea aplicarii dreptului UE si ar pune in pericol aplicarea uniforma a acestuia. Cu toate acestea, daca statele membre s-ar abtine complet de la a efectua orice fel de revizuire ultra vires, acestea le-ar acorda organelor UE autoritate exclusiva asupra tratatelor, chiar si in cazurile in care UE adopta o interpretare legala care ar insemna in esenta o modificare a tratatului sau o extindere a competentelor sale. Desi cazurile in care institutiile UE isi depasesc competentele sunt in mod exceptional posibile, este de asteptat ca aceste cazuri sa ramana rare datorita garantiilor institucionale si procedurale consacrate de legislatia UE. Cu toate acestea, acolo unde se intampla, perspectiva constitutională ar putea sa nu corespunda perfect perspectivei dreptului UE, avand in vedere ca, chiar si in temeiul Tratatului de la Lisabona, statele membre raman „stapanele tratatelor”, iar UE nu a evoluat intr-un stat federal (...). In principiu, anumite tensiuni sunt astfel inerente in proiectarea Uniunii Europene; ele trebuie rezolvate in mod cooperant, in concordanta cu spiritul integrării europene si atenuate prin respect si intelegere reciproca. Aceasta reflecta natura Uniunii Europene, care se bazeaza pe cooperarea pe mai multe niveluri a statelor suverane, institutiilor, administratiilor si instantelor (...).**

Interpretarea si aplicarea legislatiei UE, inclusiv determinarea standardelor metodologice aplicabile, revin in primul rand CJUE, care in art. 19 (1) teza a doua din TUE este chemata sa se asigure ca legea este respectata in materie de interpretare si aplicare ale tratatelor. Standardele metodologice recunoscute de CJUE pentru dezvoltarea judiciara a legii se bazeaza pe traditiile legale (constitutionale) comune statelor membre (...), care sunt reflectate in

special in jurisprudenta instantelor constitutionale si in varful statelor membre si ale Curtii Europene a Drepturilor Omului. Aplicarea acestor metode si principii de catre CJUE nu poate si nu trebuie sa corespunda complet practicilor instantelor nationale; totusi, CJUE nu poate ignora pur si simplu o astfel de practica. Particularitatile dreptului UE genereaza diferente considerabile in ceea ce priveste importanta si greutatea acordata diferitelor mijloace de interpretare. Cu toate acestea, mandatul conferit la art. 19 (1) a doua teza TUE este depasit atunci cand metodele traditionale europene de interpretare sau, mai pe larg, principiile juridice generale comune legilor statelor membre sunt in mod evident ignorate. In acest context, nu este de competenta Curtii Constitutionale Federale sa inlocuiasca interpretarea CJUE cu a sa proprie atunci cand se confrunta cu intrebari de interpretare a dreptului UE, chiar daca aplicarea metodologiei acceptate, in limitele stabilite ale dezbaterii legale, ar permite opinii diferite. (...). Mai degraba, atata timp cat CJUE aplica principii metodologice recunoscute si decizia pe care o adopta nu este arbitrara dintr-o perspectiva obiectiva, Curtea Constitutionala Federala trebuie sa respecte decizia CJUE, chiar si atunci cand adopta o opinie impotriva careia ar putea fi luate argumente cu greutate.

2. In Hotararea sa din 11 decembrie 2018, CJUE a retinut ca Decizia Consiliului guvernatorilor BCE privind PSPP si modificarile ulterioare ale acesteia se mentin in sfera competentelor BCE. Aceasta opinie nu reuseste in mod evident sa tina seama de importanta si sfera de aplicare a principiului proportionalitatii (articolul 5 alineatul (1) teza a doua si articolul 5 alineatul (4) din TUE) – care se aplica la impartirea competentelor intre Uniunea Europeana si statele-membre – si este pur si simplu de neconceput dintr-o perspectiva metodologica, intrucat nu ia in considerare efectele reale ale politicii economice din cadrul programului.

Abordarea CJUE, de a ignora efectele reale ale PSPP in evaluarea proportionalitatii programului si de a se abtine de la efectuarea unei evaluari globale in aceasta privinta, nu satisface cerintele unei revizuri inteligibile privind intrebarea daca Sistemul European al Bancilor Central (SEBC) si BCE respecta limitele mandatului lor de politica monetara. Aplicat in acest mod, principiul proportionalitatii (...) nu isi poate indeplini functia de corectie cu scopul de a proteja competentele statelor membre, ceea ce face lipsit de sens principiul atribuirii (...).

Mai mult, prin nesocotirea completa a tuturor efectelor de politica economica care decurg din program, Hotararea din 11 decembrie 2018 (n.r. a CJUE) contrazice abordarea metodologica adoptata de CJUE in practic toate celelalte domenii ale dreptului UE. Nu reuseste sa puna in aplicare functia principiului atribuirii ca factor determinant esential in diviziunea competentelor, precum si in ceea ce priveste consecintele metodologice pe care acest fapt le presupune pentru revizuire, din perspectiva respectarii acestui principiu.

3. Prin urmare, interpretarea principiului proportionalitatii asumat de CJUE si stabilirea mandatului SEBC bazat pe acesta depasesc mandatul judiciar conferit CJUE in art. 19 (1) teza a doua din TUE. Cu restrictie auto-impusa, CJUE isi limiteaza controlul judiciar la existenta unei erori de evaluare 'manifeste' din partea BCE, daca PSPP 'in mod evident' depaseste ceea ce este necesar pentru a-si atinge obiectivul si daca dezavantajele sale sunt 'in chip manifest' disproportionale fata de obiectivele urmarite. Acest standard de revizuire nu este in niciun caz propus sa restranga sfera de competente conferite BCE, care sunt limitate la politica monetara. Mai degraba, el permite BCE sa-si extinda treptat competentele in cadrul propriei autoritati. Cel putin, exonereaza de controlul judiciar, in mare parte sau complet, o asemenea actiune din partea BCE. Cu toate acestea, pentru salvagardarea principiului democratiei si respectarea bazelor legale ale Uniunii Europene, este imperativ sa se respecte diviziunea competentelor.

II. Avand in vedere considerentele mentionate mai sus, Curtea Constitutionala Federala nu este obligata de decizia CJUE, ci trebuie sa efectueze propria sa revizuire pentru a determina daca deciziile Eurosistemului privind adoptarea si punerea in aplicare a PSPP raman in competentele care ii sunt conferite in conformitate cu dreptul primar al UE. Intrucat aceste decizii nu au suficiente consideratii de proportionalitate, ele reprezinta o depasire a competentelor BCE.

Un program pentru achizitionarea de obligatiuni guvernamentale, cum ar fi PSPP, care are efecte politice economice importante, impune ca obiectivul de politica monetara si efectele politicii economice ale programului sa fie identificate, cantarite si echilibrate reciproc. Urmarind neconditionat obiectivul de politica monetara al PSPP – atingerea unor rate de inflatie sub, dar aproape de 2% –, ignorand efectele politicii economice, BCE ignora in mod evident principiul proportionalitatii.

In deciziile in cauza, BCE nu reuseste sa aduca echilibrul necesar intre obiectivul de politica monetara si efectele politicii economice care decurg din program. Prin urmare, deciziile in cauza incalca art. 5 (1) teza a doua si art. 5 (4) TUE si, in consecinta, depasesc mandatul de politica monetara al BCE.

Deciziile in cauza nu fac decat sa afirme ca tinta inflatiei la niveluri sub, dar aproape de 2% urmarite de catre BCE nu a fost inca atinsa si ca nu sunt disponibile mijloace mai putin intruzive. Acestea nu contin niciun pronostic cu privire la efectele politicii economice a PSPP si nicio evaluare a problemei daca aceste efecte au fost sau nu proportionale cu avantajele prevazute in domeniul politicii monetare. Nu se poate stabili ca Consiliul de conducere al BCE a avut in vedere si a echilibrat efectele inerente si consecintele directe ale PSPP, intrucat aceste efecte rezulta invariabil din volumul programului de peste doua mii de miliarde de euro si durata acestuia de peste trei ani. Avand in vedere ca efectele negative ale PSPP cresc cu cat programul creste in volum si cu cat este continuat, o durata mai lunga a programului da nastere unor cerinte mai stricte in ceea ce priveste echilibrarea necesara a intereselor.

PSPP imbunatateste conditiile de refinantare a statelor membre, deoarece le permite sa obtina finantare pe pietele de capital in conditii considerabil mai bune decat ar fi cazul altfel; prin urmare, programul are un impact semnificativ asupra conditiilor de politica fiscala in care statele membre opereaza. In special, PSPP ar putea avea aceleasi efecte ca si instrumentele de asistenta financiara in conformitate cu art. 12 si urm. din Tratatul Mecanismului European de Stabilitate (MES). **Volumul si durata PSPP pot face ca efectele programului sa fie disproportionale, chiar daca aceste efecte sunt initial conforme cu legea primara. PSPP afecteaza, de asemenea, sectorul bancar comercial, prin transferul unor cantitati mari de obligatiuni guvernamentale cu risc ridicat in bilanturile Eurosistemului, ceea ce imbunatateste semnificativ situatia economica a bancilor relevante si le creste ratingul de credit. Efectele politicii economice ale PSPP includ in plus impactul sau economic si social asupra practic a tuturor cetatenilor, care sunt cel putin indirect afectati, printre altele ca**

actionari, chiriasi, proprietari imobiliari, deponenti sau detinatori de polite de asigurare. De exemplu, exista pierderi considerabile pentru economiile private. Mai mult, deoarece PSPP scade ratele dobanzii generale, permite companiilor viabile din punct de vedere economic sa ramana pe piata. In sfarsit, cu cat programul continua si cu cat volumul sau total creste, cu atat mai mare este riscul ca Eurosistemul sa depinda de politica statelor membre, deoarece nu mai poate incheia si anula programul fara a pune in pericol stabilitatea uniunii monetare.

S-ar fi impus ca BCE sa cantareasca aceste efecte considerabile de politica economica si altele, si sa le echilibreze, pe baza unor consideratii de proportionalitate, in raport cu contributiile pozitive preconizate la realizarea obiectivului de politica monetara pe care BCE si-a stabilit-o. Nu se poate constata ca a fost efectuata o astfel de echilibrare – nici atunci cand programul a fost lansat pentru prima data, nici in alt moment al implementarii sale. Cu exceptia cazului in care BCE furnizeaza documentatie care sa demonstreze ca a avut loc o astfel de echilibrare si sub ce forma, nu este posibil sa se efectueze o revizuire judiciara eficienta privind masura in care BCE si-a respectat sau nu limitele mandatului.

III. In prezent, Curtea Constitutională Federală nu poate stabili cu siguranță dacă Guvernul Federal și Bundestagul (n.r. Parlamentul Federal) și-au încălcat în mod real responsabilitatea în ceea ce privește integrarea europeană (Integrationsverantwortung), prin faptul că nu au pledat în mod activ pentru încetarea PSPP. Stabilirea unei asemenea situații necesită ca Consiliul Guvernator al BCE să facă o evaluare de proportionalitate, care trebuie să fie fundamentată cu motive inteligibile. În absența unei astfel de evaluări, nu este posibil să se ajungă la o decizie concludentă în ceea ce privește problema dacă PSPP, în fond, este sau nu compatibil cu art. 127 (1) din TFUE.

IV. În măsura în care CJUE a concluzionat în Hotărârea din 11 decembrie 2018 că PSPP nu încalcă art. 123 (1) TFUE, modul în care se aplică 'garanțiile' dezvoltate în Hotărârea Gauweiler (n.r. pronunțată de CJUE) naște îngrijorări considerabile, deoarece nu supune aceste 'garanții' unei examinări mai atente și nici nu le testează împotriva contraindicațiilor. Cu toate acestea, Curtea Constitutională Federală acceptă concluziile CJUE ca fiind obligatorii în acest sens, având în vedere posibilitatea reală ca BCE să respecte 'garanțiile' stabilite de CJUE, ceea ce înseamnă că, deocamdată, o încălcare vădită a art. 123 (1) TFUE nu este constatată.

Abordarea adoptată de CJUE poate face ca unele dintre aceste 'garanții' să fie în mare măsură ineficiente în practică; acest lucru este adevărat, de exemplu, în ceea ce privește interzicerea anunțurilor anterioare, perioada de interdicție (n.r. în privința împrumuturilor), detinerea de obligațiuni până la scadență și cerința de a decide asupra unei strategii de ieșire. Cu toate acestea, stabilirea faptului că un program precum PSPP eludează sau nu în mod evident interdicția din art. 123 (1) TFUE nu depinde de un singur criteriu; mai degrabă, necesită o evaluare generală și o analiză a circumstanțelor relevante. În cele din urmă, o eludare manifestă a interzicerii finanțării monetare nu este constatată, mai ales ca:

- volumul achizițiilor este limitat de la început;
- sunt publicate doar informații cumulate despre achizițiile efectuate de Eurosistem;
- se respecta limita de achiziție de 33% pe numărul internațional de identificare a valorilor mobiliare (ISIN);
- achizițiile se efectuează în funcție de cheia de capital a BCE;
- obligațiunile autorităților publice pot fi achiziționate numai dacă emitentul are o evaluare minimă a calității creditelor care oferă acces la piețele obligațiunilor; și
- achizițiile trebuie restricționate sau întrerupte, iar titlurile de valoare achiziționate trebuie vândute pe piațe, dacă continuarea intervenției pe piațe nu mai este necesară pentru atingerea obiectivului de inflație.

V. Nu se poate stabili ca PSPP încalca identitatea constituțională a Legii de bază în general sau responsabilitatea bugetară generală a Bundestagului german în special. Având în vedere volumul achizițiilor de obligațiuni în cadrul PSPP, care se ridică la peste două mii de miliarde de euro, un regim de partajare a riscurilor între BCE și bancile centrale naționale, cel puțin dacă ar fi supus unor modificări (retroactive), ar afecta limitele stabilite de responsabilitatea bugetară generală a Bundestagului german, recunoscute de jurisprudența Curții Constituționale Federale și sunt incompatibile cu art. 79 (3) GG (n.r. din Constituția a Germaniei). Cu toate acestea, PSPP nu prevede un astfel de regim de partajare a riscurilor – care ar fi, de asemenea, de nepermis în conformitate cu dreptul primar – în legătura cu obligațiunile statelor membre achiziționate de bancile centrale naționale.

VI. Pe baza responsabilității lor în ceea ce privește integrarea europeană (Integrationsverantwortung), guvernul federal și Bundestag-ul german au datoria de a lua măsuri active împotriva PSPP în forma sa actuală.

(1) În eventualitatea unei depășiri manifeste și structural semnificative a propriilor competente de către instituții, organisme, oficii și agenții ale Uniunii Europene, organele constituționale trebuie, în sfera de competență a acestora și a mijloacelor de care dispun, să ia în mod activ măsuri ca să asigure respectarea agendei europene de integrare (Integrationsprogramm) și respectarea limitelor acesteia, precum și să contribuie la rescrierea actelor care nu fac obiectul agendei de integrare și – atata timp cât aceste acte continuă să producă efecte – să ia măsuri adecvate pentru a le limita cât mai mult impactul intern.

2. În mod specific, aceasta înseamnă că, pe baza responsabilității lor în ceea ce privește integrarea europeană (Integrationsverantwortung), Guvernul și Parlamentul federale sunt obligate să ia măsuri pentru a se asigura că BCE efectuează o evaluare a proportionalității. Acest lucru se aplică în mod corespunzător în ceea ce privește reinvestirile din cadrul PSPP, care au început la 1 ianuarie 2019, precum și reluarea programului de la 1 noiembrie 2019. În acest sens, Guvernul și Parlamentul federale au, de asemenea, obligația de a continua monitorizarea deciziilor Eurosistemului privind achiziționarea de obligațiuni guvernamentale în cadrul PSPP, și au obligația de a-și folosi mijloacele de care dispun pentru a se asigura că SEBC rămâne nu își depășește limitele de competență.

3. Organele constituționale germane, autoritățile administrative și instanțele de judecată nu pot participa nici la elaborarea, nici la punerea în aplicare, executarea sau operationalizarea actelor ultra vires. Astfel, după o perioadă de tranziție de cel mult trei luni care să permită coordonarea necesară cu Eurosistemul, Bundesbank (n.r. banca centrală a Germaniei) nu mai poate participa la punerea în aplicare și la executarea deciziilor BCE în cauză, cu excepția cazului în care Consiliul de conducere al BCE adoptă o nouă decizie care demonstrează, într-o manieră inteligibilă și justificată, că obiectivele politicii monetare urmărite de PSPP nu sunt disproportionale față de efectele politicii economice și fiscale rezultate din program. Cu aceeași condiție, Bundesbank trebuie să se asigure că obligațiunile deja achiziționate și deținute în portofoliul său sunt vândute pe baza unei strategii – posibil pe termen lung – coordonate cu Eurosistemul ”.

[* Cititi aici decizia integrala, in limba engleza](#)

Sursa foto Lagarde: Industryeurope.com

Sursa foto Curtea Constitutionala: The Telegraph

Sursa foto Draghi: Financial Times